

MIDEER SVÍTLNA NA PROMÍTÁNÍ POHÁDEK

O třech prasátkách
Liška a kočka
Červená Karkulka
Ošklivé káčátko

mideer

O TŘECH PRASÁTKÁCH

Bylo, nebylo, v jednom domečku žila tři prasátka se svou maminkou. Dvě prasátka nebyla moc chytrá a navíc byla i trochu líná. Třetí prasátko bylo šikovné a pracovitě. Jednoho dne jim maminka řekla, že už jsou dost velká, aby šla do světa a tam si postavila své vlastní domečky. Prasátka byla nejdříve velmi rozrušená, ale nakonec se začala těšit na nová dobrodružství. Rozloučila se s maminkou a vydala se na cestu. První prasátko si rychle postavilo svůj domeček ze slámy, který nebyl moc pevný. Druhé prasátko si postavilo domeček z klacků a větvíček. Třetí prasátko postavilo svůj domeček poctivě z cihel. Domeček byl pevný, útulný a teplý. Jednoho dne se v blízkosti slameného domečku objevil vlk. Zlý vlk zaklepal na dveře a chtěl pustit dovnitř. Dostal totiž na malé prasátko velkou chuť. Prasátko vidělo okýnkem, že je to vlk, a nechtělo mu otevřít. Vlk začal foukat a foukal, až domeček prasátka rozfoukal. Prasátko se leklo a utíkalo za druhým prasátkem. Vlk běžel za ním, rozbil dveře takovou silou až domeček z klacků a větvíček spadnul k zemi. Obě prasátka rychle běžela za třetím prasátkem. Třetí prasátko rychle zavřelo dveře a okna. Vlk vyhrožoval prasátku, že domeček rozfouká. Prasátko se tomu nápadu jen smálo. Vlk foukal, foukal, ale domeček nerozfoukal. Vlk se nakonec rozhodl, že vlez do domečku komínem. Prasátko neváhalo a ihned zatopilo v kamnech. Vlk padal dolů. Při dopadu mu vzplanul ocas. Tuze ho to bolelo, zavil od bolesti a ocas strčil mezi nohy. Utekl z domečku a už se k domečku třetího prasátka nikdy nevrátil.

LIŠKA A KOČKA

Jednou chodila kočka po lese a potkala paní lišku. Pomyslela si: ona je taková chytrá a zkušená, kdekdo si jí považuje, to já musím pěkně pozdravit a přívětivě na ni promluvíla: Dobrý den paní liško, jak se máte? Liška domyšlivostí a pýchou div nepukla: pohrdavě si kočku měřila od hlavy až k tlapkám a rozmýšlela se, jestli jí má vůbec odpovědět. Nakonec řekla: I ty maškaro strakatá, co tě to napadá? Ty se opovažuješ zeptat, jak se mi vede? Copak ses vůbec naučila? Kolikpak chytrých kousků dovedeš? Dovedu jen jediný, skromně odpověděla kočka. A jakýpak náramný kousek to je? Zeptala se liška. Když mne honí psi, umím vyskočit na strom a zachránit se. A to je všechno? Řekla liška. To já mám v malíčku celou stovku chytrých kousků a k tomu ještě plný pytel lstí. V tom zrovna přicházel myslivec se čtyřmi psy. Kočka rychle vyskočila na strom a usadila se až na vršku, kde jí větve a listí úplně zakryly. Rozvažte ten svůj pytel, paní liško, honem rozvažte! Volala na ni kočka. Ale psi už lišku popadli a nepustili. No vidíte, paní liško, volala kočka z úkrytu. Ta vaše stovka chytrých kousků je vám houby platná. Kdybyste uměla vylézt nahoru jako já, nemusela jste přijít o život.

ČERVENÁ KARKULKA

Kdysi dávno, žila jednou jedna malá holčička. Jednoho krásného dne, holčička dostala od své milované babičky čepeček z červeného sametu. Vnučce se čepeček velmi líbil, a proto nechtěla nosit jiný. Od té chvíle jí začali říkat Červená Karkulka. Jednou matka Červené Karkulce řekla, aby navštívila nemocnou babičku a přinesla jí kousek koláče a láhev vína. Babička bydlela v lese, a proto maminka Karkulce připomněla, ať jde spořádaně po vyšlapané cestičce a ať neodbíhá z cesty. Karkulka se vydala na cestu. Když šla lesem, potkala zlého vlka. Tenkrát ještě Karkulka nevěděla, co je to za záludné zvíře a ani trochu se ho nebála. Vlk na Karkulku promluvil a zeptal se jí, kam tam časně ráno jde a co má schované v zástěře. Karkulka odpověděla, že jde na návštěvu k nemocné babičce a že jí nese kousek koláče a láhev vína. Vlk si pomyslel, tohle je, ale pěkná holčička, ta bude chutnější než její stará babička. Musím vymyslet nějakou lest, jak je sníst obě. Chvilí šli po cestičce spolu. Chvilí poté, vlk Karkulce ukázal krásné květiny. Karkulce se květiny tuze líbily. Rozhodla se, že natrhá pár květin babičce. Seběhla z cesty. V tu chvíli se vlk rychle rozběhl a běžel za babičkou. Babičku rychle spolknul a obléknul si její šaty. Karkulka přišla k babičce. Překvapily ji otevřené dveře a zvolala na babičku. Přišla do komůrky a tam uviděla babičku, která vypadala velice podivně. Měla na hlavě naražený velký čepec. Karkulka se zeptala babičky proč má tak velké uši. Vlk rychle odpověděl, abych tě lépe slyšela. Karkulka se ptala dále, ach babičko, proč máš tak velké oči? Vlk rychle odpověděl, abych tě lépe viděla. Ach babičko a proč máš tak strašlivou tlamu? Vlk odvětil, to abych tě mohla sežrat. A bylo. Vlk sežral Karkulku a usnul. Zrovna šel kolem chaloupky statečný lovec a pomyslel si, proč stařenka tak chrápe. Lovec vstoupil do chaloupky a uviděl vlka. Neváhal a hned mu rozpáral břicho. Z něj vyskočila zdravá Karkulka a její babička.

OŠKLVÉ KÁČÁTKO

Maminka kachna netrpělivě sledovala, kdy se z vajíček vylíhnou její malá káčátka. Najednou uslyšela křup! První káčátko bylo na světě. Uslyšela další křup! Druhé káčátko bylo na světě a také vylezlo ze své skořápky. A to třetí největší pořád nic. Jednou šla kolem husa a říká kachně, že tohle vajíčko je nějaké podivné a že se z něj nevylíhne nic dobrého. Konečně prasklo i poslední vajíčko a vylíhlo se cosi neuvěřitelně velkého a šedého. Všem přišlo káčátko ošklivé a tak mu začali říkat ošklivé káčátko. Ani po čase si ho dobírat nepřestali. Ošklivé káčátko se rozhodlo přes velký smutek odejít do světa. Šlo lesem, přes louky, přes pole, až došlo ke statku. Ani tam si však nenašlo kamarády. Všichni ho měli za ošklivého. Bloudilo samotné, samotinké několik dní a nocí, až se postupně ochladilo. Dalšího dne uvidělo rybník a na něm velké bílé ptáky. Byly to labutě. Škoda, že nejsem jako ony, povzdychlo si káčátko, když uvidělo, jak zamávaly křídly, vznesly se k nebi a byly pryč. Káčátko si řeklo, že počká, třeba se labutě vrátí. Nevrátily. Přišla zima. Káčátko přimrzlo k rybníku. Jednoho dne konečně přišlo jaro. Blízko něj si hrály děti. Káčátko bylo stále zahanbené svou ošklivostí a ukrylo se. Děti však káčátko našly a prohlížely si ho. Říkaly, že je tuze krásné. Po chvíli přiletěly také labutě. Káčátko přišlo blíže a labutě si prohlíželo. Labutě si ho povšimly a zvolaly: jé ty jsi, ale krásné káčátko, pojd' k nám. Káčátko zahanbeně sklopilo hlavu a spatřilo na hladině svůj obraz, nemohlo uvěřit svým očím. Už nebylo ošklivé a šedivé, ale i z něj se stala sněhobílá labuť. Jeho krásu mu mohli všichni jen závidět. Bylo šťastné a na všechny útrapy zapomnělo.

Vzory obrázků: 4 pohádky a 32 obrázků.

Návod

1. Odstraňte ochrannou pásku baterie, případně vložte baterie. Dbejte na správnou polaritu.
2. Zatáhněte závěsy.
3. Vyberte vhodné místo na promítání (lze použít i krabici).
4. Do horní části svítilny vložte disk s požadovanou pohádkou (disk vložte tak, že odsunete šoupátko).
5. Zapněte svítilnu. Obraz zaostřete pomocí objektivu (otáčejte s ním).
6. Další obrázek pohádky přepněte otáčením disku. Příběh pohádky je uveden výše.
7. Konec promítání: vyndejte disk a vypněte svítilnu.

Poznámka: Pokud budete chtít vyměnit baterie, odšroubujte kryt baterie a baterie vyměňte.

Distributor

Sunnysoft s.r.o.
Kovanecká 2390/1a
190 00 Praha 9
Česká republika
www.sunnysoft.cz